

Országos Szilárd Leó Fizikaverseny Döntő 2021. Számítógépes szimulációs feladat Program kezelési útmutató

Pozitron Annihilációs vizsgálat (PET) modellezése

A program indítása (és bejelentkezés) után a "*Diagnosztikai asztal*" képét látjuk, rajta egy "beteggel".

A betegre négyzethálót rajzoltunk. A két lila négyzet jelzi a két detektorunkat, amelyek körbe vannak véve sugárzásárnyékoló ólomburkolattal (fekete). Sugárzás a detektorokat csak a "blende" nyílásán át érheti el (oda viszont akármilyen irányból jöhet sugárzás, nemcsak a két detektort összekötő piros vonal irányából!). A blende nyílását a balra fent és lent lévő <u>*Blende (cm)*</u> feliratú szabályozókkal tudjuk változtatni. Az asztal 0° és 180° között forgatható az ugyancsak baloldalon lévő toló-szabályozóval. A detektorok vízszintes irányban mozgathatók 0 és 200 cm között a fent lévő toló-szabályozóval.

A képernyő két részre oszlik: a nagyobbik bal oldali rész a *Diagnosztikai asztal* és a *Grafikonok* menüponttal váltogatható, a jobb oldali keskenyebb rész mindkét esetben változatlanul hozzáférhető.

A JOBB OLDALI PANEL KEZELŐSZERVEI

A felső panelen lévő négy mező egy-egy mérési pont adatait mutatja: <u>Időzítés</u>: egy mérési pont időtartama <u>Detektor#1</u>: a mérés időtartama alatt az 1. detektor által érzékelt beütésszám <u>Detektor#2</u>: a mérés időtartama alatt a 2. detektor által érzékelt beütésszám <u>Koincidenciák</u>: a mérés időtartama alatt detektált (valódi+véletlen) koincidenciák száma.

mnl

<u>MÉRÉS</u>

- <u>Kézi mérés start</u>: egyetlen mérési pont felvételének kezdete. Ha az alatta lévő <u>Egy mérés</u> be van jelölve, akkor az <u>Időzítés</u> letelte után megáll, egyébként folyamatosan mér.
- **<u>STOP</u>**: Minden folyamatban lévő mérést leállít.
- <u>Autoscan#1,#2,#3</u>: Az adott beállítás mellett a detektorok végigscannelik a beteget a diagnosztikai asztalon beállítható korlátok között (függőleges fekete vonalak). A scannelés során minden helyzetben (centiméteres "ugrások" vízszintesen) a detektorok az időzítésben beállított ideig mérnek, és a detektált (valódi+véletlen) koincidenciák számát "elteszik", amit a "<u>Grafikonok</u>" főmenü pontból elérhető grafikonokon megnézhetünk.

SEGÉDVONALAK: Az alsó panelen lévő gombokkal segédvonalakat lehet behúzni. Ha úgy érezzük, hogy megtaláltunk egy olyan beállítást, ahol valódi koincidenciák is vannak, akkor a *Vonal behúzása* gombbal behúzhatunk az ábrába egy segédvonalat. A segédvonal a két detektort összekötő piros vonal helyén jön létre. Fontos azonban, hogy ezek a segédvonalak mindig ott maradnak, amíg ki nem töröljük őket, és **együtt mozognak** (forognak) a beteggel! A nem kívánt segédvonalaktól a *Legutóbbi törlése* és az *Összes törlése* gombokkal szabadulhatunk meg. Fontos az is, hogy akárhány segédvonalat behúzhatunk, akárhány szög- és detektorállásnál!

FŐMENÜ további gombjai:

• *Fájl*: A kiírás/beolvasás vezérlői vannak itt. Az alábbi ábra mutatja a lehetőségeket:

A legfontosabb a "*Mentés (elrendezés és mérési adatok*)", valamint a "*Betöltés (elrendezés és mérési adatok*)" nevű menüpontok. Ezek a menüpontok a teljes mérési elrendezést és az összes mérési adatot elmentik egy saját formátumú (bináris) fájlba, ill. betöltik onnan. Egy fájlnév-

megadási ablak jelenik meg, ahol megadhatjuk az elmentendő, il. betöltendő fájl nevét. Alapesetben egy "Data" nevű alkönyvtár nyílik meg, amely annak a könyvtárnak egy része, amelyben a programfájl is található.

A "*Mérési adatok mentése szövegfájlba*" kizárólag a mérési adatokat írja ki egy ASCII szövegfájlba annak érdekében, hogy – ha szükséges – hozzáférhetők legyenek más programok számára.

A "*Mentés képként*" menüpont két alpontja vagy csak az éppen aktuális programképet menti el JPG fájlba, vagy pedig a Diagnosztikai asztal és a Grafikonok képét is, összeállítva egyetlen JPG fájlba.

• <u>Grafikonok</u>: A diagnosztikai asztal helyett a bal oldali szélesebb részen három grafikon jelenik meg. Ezek a grafikonok ábrázolják azoknak az automatikus scanneléseknek a mérési eredményeit, amelyeket a jobb oldali panel <u>Autoscan#1,#2,#3</u> gombjaival indítottunk.

A vízszintes tengelyen a detektorok vízszintes helyzetét, a függőleges tengelyen az adott helyen az <u>Időzítés</u> ideje alatt mért koincidenciák számát látjuk. Csak három scannelés adatait tudjuk ábrázolni, ha háromnál több szögállásra van szükségünk, akkor át kell írjuk egy korábban mért scannelés grafikon-adatait. A grafikonok mellett baloldalt lévő felső mezőben adhatjuk meg a függőleges tengely maximumát. Az <u>Auto</u> mező bejelölésekor a grafikon adatai alapján határozza meg a program az ábrázolási maximumot. Egyik grafikont kattintással "kiválaszthatjuk", akkor a színe világossárgára változik. A kiválasztott grafikonon lévő kurzort az ALT gomb lenyomása mellett a jobb-bal nyilakkal tudjuk mozgatni. A kurzor aktuális helyzetének x és y koordinátáit a grafikon mellett bal oldalon lévő "<u>Cursor</u>" mezőből tudjuk kiolvasni.

A grafikonokra az egér jobb gombjával kattintva egy újabb menü jelenik meg. Ez lehetővé teszi mindhárom grafikon adatainak szövegfájlba történő elmentését (későbbi, esetleges

EXCEL feldolgozás érdekében), az adatok kilistázását, valamint a szimuláció képeinek JPG formátumban történő kimentését.

<u>Talált gócok:</u> Itt ugyancsak néhány alpont nyílik meg. Az "Új góc elhelyezése" kiválasztásakor a testen elhelyezhetünk egy kékkel jelölt pontot arra a helyre, ahol megtalálni véltünk egy rákos gócot. Erre az alpontra kattintva a program a diagnosztikai ablakba elhelyez egy kék pontot (lásd az ábrát lentebb), amelyet az egérrel "megfoghatunk", és az általunk kívánt helyre vihetjük (drag/drop). Amikor a pontot "letesszük", egy ablak ugrik fel, ahol a pont koordinátáit finoman is állíthatjuk. A további alpontok az általunk így elhelyezett "kitalált" gócokkal kapcsolatban engednek meg néhány műveletet: "Legutóbbi törlése"</u>, illetve "Összes törlése".

 <u>Kiértékelés</u>: Itt a program összehasonlítja az általunk kitalált gócokat a rejtett gócok helyzetével. Ilyenkor a diagnosztikai asztalon pirossal megjeleníti a valódi, rejtett gócokat, és kékkel pedig az általunk javasolt helyzeteket.

Néhány tájékoztató adatot is megjelenít egy ablakban: a megtalált, a nem-megtalált gócok számát, az általunk javasolt, ám a valóságban "felesleges" gócok számát, valamint egy pontszámot, amely ezek mellett figyelembe veszi azt is, hogy milyen pontosan tudtuk eltalálni a rejtett gócokat. Minél nagyobb ez a pontszám, annál jobb az eredmény.

- Új elrendezés: A program egy új "rejtett" góc-elrendezést generál véletlenszerűen annak érdekében, hogy a programmal többször is lehessen játszani. Az elrendezés nemcsak a gócok helyzetét tekintve véletlenszerű, hanem a gócok számát tekintve is. Azt azonban meg lehet adni, hogy legfeljebb hány góc legyen. Ezzel a feladat könnyíthető, mert pl. legfeljebb 1 góc esetén természetesen csak egy gócot generál a program. A maximális megadható szám: 10.
- <u>Súgó</u> a program névjegyét, valamint az elméleti bevezetőt és a feladatok leírását, és ezt a Program Kezelési Útmutatót tartalmazza.
- A <u>Vége</u> gombbal ki lehet lépni a programból.